

ॐ श्री गुरुदेव आशिषः

निति प्रार्थना

Ratan Das Das

Ratan Das Das

श्री मरुतबब आश्रम

पटोली मंगोत्रियां, जम्मू (तवी)

पिन - 180001

Jyoti Printers, Patoli Jammu

Jyoti Printers, Patoli Jammu-7

ॐ श्री गणेशाय नमः

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये
अभिप्रीत्यर्थं सिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरैरपि
सर्वविघ्नच्छिदे तस्मै श्री गणाधिपतये नमः ॥

विभ्रद्दक्षिण हस्त पद्म युगले दन्ताक्ष सूत्रे शुभे
वामे मोदकपूर्णं पात्र परुषो नागोपवीती त्रिदृक् ।

श्रीमान् सिंहयुगासनः श्रुतियुगे शङ्खौ वहन्मौलिमान्
दिश्यात ईश्वरपुत्र ईश भगवांलम्बोदरः शर्म नः ॥

नमो नमो गजेन्द्राय एकदन्त धराय च
नमः ईश्वर पुत्राय श्री गणेशाय नमो नमः ॥

गुरुः ब्रह्मा गुरुः विष्णो गुरुः साक्षात् महेश्वरः
गुरुः एव जगत् सर्वम् तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥

अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम्
तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरुवे नमः

आपदामर्हतारं दातारम् सर्वसंपदाम्
लोकाभिरामं श्री रामं भूयो भूयो नमाम्यहं ॥

ध्यानमूलं गुरोर्मूर्ति पूजामूलं गुरोपदं
शास्त्रमूलं गुरोवाक्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥

नमामि सत्गुरुं शान्तं प्रत्यक्षं शिवरूपिणं
शिरसा योगपीठस्थं धर्मकामार्थ सिद्धये ॥

ओम् ब्रह्मानन्दं परमसुखदं केवलं ज्ञानमूर्तिं
द्वन्द्वातीतं गगनसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यम्
एकं नित्यं विमलमचलं सर्वधीसाक्षिभूतं
भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्गुरुं तं नमामि ॥

ओम् शान्ताकारं भुजर्गशयनं पद्मनाभम् सुरेशं
विश्वाधारं गगनसदृशं मेगवर्णं शुभाङ्गम्
लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यातं गम्यम्
वन्दे विष्णुं भवभयहरम् सर्वलोकैकनाथम् ॥

यं ब्रह्मावरुणेन्द्र रुद्रमरुतः स्तुन्वन्ति दिव्यैः स्तवै
र्वेदैः साङ्गपदैक्रमोपनिषदैर्गायन्ति यं सामगा
ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा पश्यन्ति यं योगिनो
यस्यान्तं न विदुः सुरसुरगणाः देवाय तस्मै नमः ॥

ओम् वन्दे देवमुमापतिं सुरगुरुं वन्दे जगत्कारणम्
वन्दे पन्नगभूषणं मृगधरं वन्दे पशूनां पतिम् ।
वन्दे सूर्यशशाङ्कवह्निनयनं वन्दे मुकुन्दप्रियम्
वन्दे भक्तजनाश्रयं च वरदं वन्दे शिवं शङ्करम् ॥

शान्तं पद्मासनस्थं शशिधरमुकटं पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रं
शूलं वज्रं च खड्गं परशुमभयदं दक्षिणाङ्गैर्वहन्तं ।
नागं पाशं च घण्टां डमरुकसहितं सांकुशं वामभागे
नानालङ्कारदीप्तं स्फटिकमणिनिभं पार्वतीशं नमामि ॥

शिवमहिम्नस्तोत्रम्

पुष्पदन्त उवाच

ॐ महिम्नः पारन्ते परमऽविदुषो यद्यसदृशी-
स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः ।
अथाऽवाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृणन
ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥१॥

अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोर
तद्व्यावृत्त्या यं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।
स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः
पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥२॥

मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवत-
स्तव ब्रह्मन्किं वागऽपि सुरगुरोर्विस्मयपदम् ।
मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः
पुनामीत्यर्थेऽस्मिन्पुरमथन । बुद्धिर्व्यवसिता ॥३॥

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत्
त्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु तनुषु ।
अभव्यानामस्मिन्वरद रमणीयामरमणीम्
विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः ॥४॥

किमीहः किंकायः स खलु किमुपायस्त्रिभुवनम्
किमाधारो धाता सृजति किमुपादानइति च ।
अतर्कैश्वर्ये त्वय्यनवसरदुःस्थो हतधियः
कुतर्कोऽयं कांश्चिन्मुखरयति मोहाय जगताम् ॥५॥

अजन्मानो लोकाः किमऽवयववन्तोऽपि जगताम्
अधिष्ठातारं किं भवविधिरनादृत्य भवति ।
अनीशो वा कुर्याद् भुवनजनने कः परिकरो
यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर ! संशेरत इमे ॥६॥

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति
प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ।
रुचीनां वैचित्र्यादृजुकुटिलनानापथजुषाम्
नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥७॥

महोक्षः खट्वाङ्गं परशुरजिनं भस्म फणिनः
कपालं चेतीयत्तव वरद ! तन्त्रोपकरणम् ।
सुरास्तां तामृद्धिं दधति तु भवद्भ्रूप्रणिहितां
नहि स्वात्मारां विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥८॥

ध्रुवं कश्चित्सर्वं सकलमपरस्त्व ध्रुवमिदं
परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।
समस्तेऽप्येतस्मिन्पुरमथन ! तैर्विस्मित इव
स्तुवञ्जजहेमि त्वां न खलु ननु धृष्टा मुखरता ॥९॥

तवैश्वर्यं यत्नाद् यदुपरि विरञ्चिर्हरिरधः
परिच्छेत्तुं यातावनलमनलस्कृन्दवपुषः ।
ततो भक्तिश्चद्धाभरगुरु गृणद्भ्यां गिरिश ! यत्
स्वयं तस्थे ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्नफलति ॥१०॥

अयत्नादासाद्य त्रिभुवनमवैरव्यतिकरम्
दशास्यो यद्धाहूनभृत रणकण्डूपरवशान् ।
शिरः पद्म-श्रेणी-रचित-चरणाम्भोरुह-बलेः
स्थिरायास्त्वद्वक्त्रेस्त्रिपुरहर ! विस्फूर्जितमिदम् ॥११॥

अमुष्य त्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवनम्
बलात्कैलासेऽपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः ।
अलभ्या पातालेऽप्यलसचलितांगुष्ठशिरसि
प्रतिष्ठात्वय्यासीद्ध्रुवमुपचितो मुह्यतिखलः ॥१२॥

यदृद्धि सुत्राम्णो वरद ! परमोच्चैरपि सती-
मधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः ।
न तच्चित्रं तस्मिन् वरिवसितरि त्वच्चरणयोर्न
कस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥१३॥

अकाण्डब्रह्माण्डक्षयचकितदेवासुरकृपा-
विधेयस्याऽसीद्वस्त्रिनयन ! विषं संहृतवतः ।
स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो
विकारोपिश्लाघ्यो भुवनभयभङ्गव्यसनिनः ॥१४॥

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे
निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिखाः ।
स पश्यन्नीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत
स्मरःस्मर्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः ॥१५॥

मही पादाघाताद ब्रजति सहसा संशयपदं
पदं विष्णोर्भ्राम्यदभुजपरिघरुग्णग्रहगणम् ।
मुहुर्द्यौर्दौस्थ्यं यात्यनिभृतजटाताडिततटा
जगद्रक्षायै त्वं नठसि ननु वामैव विभुता ॥१६॥

वियदव्यापी तारागणगुणितफेनोदगमरुचिः
प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टः शिरसि ते ।
जगत्द्वीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि-
त्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिम ! दिव्यं तव वपुः ॥१७॥

रथः क्षोणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो
रथाङ्गे चन्द्राकौ रथचरणपाणिः शर इति ।
दिधक्षोस्ते कोयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधि
विधेयैः क्रीडन्त्यो न खलुपरतन्त्राः प्रभुधियः ॥१८॥

हरिस्ते साहस्रं कमलबलिमाधाय पदयो-
यंदेकोने तस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकलम् ।
गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्ति जगताम् ॥१९॥

क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां
क्व कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते ।
अतस्त्वां सम्प्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभुवं
श्रुतौ श्रद्धां बद्ध्वा दृढपरिकरः कर्मसुजनः ॥२०॥

क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरघीशस्तनुभृता-
मृषीणामात्विज्यं शरणद ! सदस्याः सुरगणाः ।
क्रतुभ्रंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो
ध्रुवंकर्तुः श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखाः ॥२१॥

प्रजानाथं नाथ ! प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं
गतं रोहिद्भूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ।
धनुष्पाणेयतिं दिवमपि सपत्राकृतममुं
त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न मृगव्याधरभसः ॥२२॥

अपूर्वं लावण्यं विवसनतनोस्ते विमृशतां
मुनीनां दाराणां समजनि सकोपव्यतिकरः ।
यतोभग्ने गुह्ये सकृदऽपि सपर्यां विदधतां
ध्रुवुवंमोक्षो श्लीलं किमपि पुरुषार्थप्रसविते ॥२३॥

स्वलावण्याशंसा धृतधनुषमन्हाय तृणवत्
पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन ! पुष्पायुधमपि
यदि स्त्रैणदेवी यमनिरतदेहार्धघटना-
दवैतित्वामद्धावत वरद ! मुग्धा युवतयः ॥२४॥

श्मशानेष्वाक्रीडा स्मरहर ! पिशाचाःसहचरा-
श्चित्ताभस्मालेपः स्त्रगपि नृकरोटी परिकरः ।
अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं
तथापि स्मर्तृणां वरद ! परमं मङ्गलमसि ॥२५॥

मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमविधायान्तरुतः
प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्सङ्गितदृशः ।
यदालोक्याह्लादं हृद इव निमज्ज्यामृतमये-
दधत्यन्तस्तत्त्वंकिमपि यमिनस्तत्कलभवान् ॥२६॥

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवहः
स्त्वमापस्त्वं व्योमत्वमु धरणिरात्मात्वमितिच
परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिणता विभ्रति गिरम
न विद्यस्तत्तत्त्वंवयमिह तु यत्त्वंनभवसि ॥२७॥

त्रयीं तिस्त्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरा-
नकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधत्तीर्णविकृति ।
तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवरुन्धानमणुभिः
समस्तं व्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमितिपदम् ॥२८॥

भवःशर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सहमहां-
स्तथाभीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदम् ।
अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि
प्रियायास्मैधाम्नेप्रणिहितनमस्योऽस्मिभवते ॥२९॥

वपुष्प्रादुर्भावादनुमितमिदं जन्मनि पुरा
 पुरारे ! नैवाहं क्वचिदपि भवन्तं प्रणतवान् ।
 नमन्मुक्तः सम्प्रत्यतनुरहमग्रेष्यनतिमान
 महेश ! क्षन्तव्यं तदिदमपराधद्वयमपि ॥३०॥

नमो नेदिष्ठाय प्रियदव ! दविष्ठाय च नमो
 नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर ! महिष्ठाय च नमः ।
 नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन ! यविष्ठाय च नमो
 नमः सर्वस्मैते तदिदमिति सर्वाय च नमः ॥३१॥

बहुलरजसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः
 प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ।
 जनसुखकृते सत्वोद्विक्तौ मृडाय नमो नमः
 प्रमहसि पदे निस्त्रैगुण्येशिवाय नमो नमः ॥३२॥

श्रीपुष्पदन्त मुखपङ्कजनिर्गतेन स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।
 कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन सुप्रीणितो भवतिर्महेशः ॥

इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छङ्करपादयोः ।
 अर्पिता तेन मे देवः प्रीयतां च सदाशिवः ॥

भैरव स्तुति

व्याप्तचराचर भावविशेषं

चिन्मयमेकम अनन्तम अनादिम् ।

भैरवनाथम अनाथ शरण्यं

तन्मयचित्ततया हृदि वंदे ॥

त्वन्मयमे तदऽशेषम् इदानीं

भाति मम त्वद् अनुग्रह शक्त्या ।

त्वं च महेश ! सदैव ममात्मा

स्वात्म मयं मम तेन समस्तम् ॥

स्वात्मनि विणगते त्वयि नाथे

तेन न संसृति भीतिः कथाऽस्तस्ति ।

सत्स्वपि दुर्धर दुःख विमोह

त्रास विधायिषु कर्मगणेषु ॥

अन्तक ! मां प्रति मा दृशमेनां

क्रोध करालतमां विदधीहि ।

शंकर सेवन चिन्तन धीरो

भीषण भैरव शक्तिमयोऽस्मि ॥

इत्थमु पोद भवन्मय संविद—

दीधितिदारित भूरितमिस्रः ।

मृत्यु यमान्तक कर्मपिशाचै—

नाऽथ नमोस्तु न जातु विभेमि ॥

प्रोदित सत्य विबोध मरीचि
प्रोक्षित विश्वपदार्थ सतत्तवः ।

भाव परामृत निर्भर पूर्ण
त्वय्यऽहमात्मनि निर्वृतिमेमि ॥

मानस गोचरमेति यदैव
क्लेशदशास्तनु तापविधात्री ।

नाथ ! तदैव ममत्वदभेद—
स्तोत्र पराङ्मृतवृष्टिर उदेति ॥

शंकर ! सत्यमिदं व्रतदान—
स्नानतपो भवतापविनाशी ।

तावक शास्त्र परामृतचिन्ता
स्यन्दति चेतसि निर्वृतिधाराः ॥

नृत्यति गायति हृषयति गाढं
संविदियं मम भैरवनाथ ।

त्वां प्रियमाप्य सुदर्शनमेकं
दुर्लभ मन्यजनैः समयज्ञम् ॥

वसुरसपौषै कुष्णदशम्या-
मभिनवगुप्तः स्तवमिमम करोत् ।

येन विभुर्भवमरुसन्तापं
शमयति झटिति जनस्य दयालुः ॥

शंकर स्तुति

अतिभीषण कटुभाषण यमकिङ्कर पटली
कृतताडन परिपीडन मरणागम समये ।
उमया सह मम चेतसि यमशासन निवसन
शिवशंकर शिवजी शंकर हरमे हर दुरितम् ।

अतिदुर्नय चटुलेन्द्रिय रिपुसंचय दलिते
पविकर्कश कटुजल्पित खलगर्हण चलिते ।
शिवया सह मम चेतसि शशिशेखर निवसन
शिवशंकर शिवजी शंकर... ।

भवभञ्जन सुररञ्जन खलवञ्चन पुरहन्
दनुजान्तक मदनान्तक रविजान्तक भगवन् ।
गिरिजावर करुणाकर परमेश्वर भयहन्
शिवशंकर शिवजी शंकर... ।

शक्रशासन कृतशासन चत्रुराश्रम विषयै
कलिविग्रह भवदुर्ग्रह रिपुदुर्वल समये ।
द्विज क्षत्रिय वनिता शिशु दरकम्पित हृदये
शिवशंकर शिवजी शंकर... ।

भवसम्भव विविधामय परिपीडितवपुषं
दयितात्मज ममताभर कुलषीकृत हृदयम् ।
कुरु मां निज चरणाचिन निरतं भव सततं
शिवशंकर शिवजी शंकर... ।

कर्पूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारम्
सदा वसन्तं हृदयार विन्दे भवं भवानीसहितं नमामि ॥
त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देव देव ॥

करचरणकृतं वाक्कायजं कर्मजं वा
श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम् ।

विदितमविदितं वा सर्वमेतत्क्षमस्व
जय जय करुणाब्धे श्री महादेव शम्भो ॥

नन्दन्तु साधकाः सर्वे विनश्यन्तु विदुषकाः
अवस्था शाम्भवी मेऽस्तु प्रसन्नोस्तु गुरुः सदा ।

सर्वे भवन्तु सुखिनः सर्वे सन्तु निरामया
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चिद् दुःखभाग्भवेत् ।

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्गतम्
त्वया तत्क्षम्यतां देव ! कृपया परमेश्वरः ।

राजस्वस्ति प्रजास्वस्ति देशस्वस्ति तथैव च
यजमान गृहे स्वस्ति स्वस्ति गोब्रह्मणेशु च ।

सह नौ अवतु सह नौ भुनक्तु, सहवीर्यं कुर्वावहे
तेजष्विनाम् अधीतमष्टु माद्विषावहे ।

ओम् शान्ति ! शान्ति !! शान्ति !!! ओम्
ओम् पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते

पूर्णं व्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते
ओम् शान्तिः ! शान्तिः !! शान्तिः ओम्

22

جوں

طہری
سویاں دست باب اس

Swami Mast Bab Ashram Patoti

7
223
جوں

(Jammu).

Swami ...

~~Swami ...~~

Swami ...

Swami ...

Ashram ...

Swami ...

~~Swami ...~~

~~Swami ...~~